

Bodkoč;arka

*druhá básnická zbierka od
autorky Slovo je nádych*

Dominika Elizabeth Hladíková

Bodkoč;arka

zbierka básní

Dominika Elizabeth Hladíková

Venujem Tebe.

*„Nikdy som nezačal písať báseň, ktorej koniec som
vedel.*

Písanie básne je objavovanie.“

Robert Frost

Časť prvá:
tiché výkriky

koľajnice spomienok

Znovu spomínam
na naše cesty,
na spleť koľají.
Smerujúc niekam,
kde je ticho
nekonečne krásne.

A hľadiac z okna vlaku
na tmavú majestátnosť hôr,
znovu a znovu blednem
v spomienkach na úsmevy,
ktoré inak zapadli
v zrníčkach piesku času.

Viem,
že to bolo dávno.
A nik z nás už nie je rovnaký.
Obaja sme poznačení
zubom času.
Ty to azda skrývaš,
a ja si posuniem rukávy
ešte o čosi nižšie.

Hľadím z okna
a túžim sa stratiť
v spleti spomienok
a koľajníc,

aby som ťa znovu
našla.

zlomy

Lámeš svoje sľuby
ako sušienky,
ktoré si namáčaš
do vychladnutej kávy.

Povedz mi,

úprimne,

bolí ťa vstúpiť do tieňa,
vždy keď vyslovíš sľub,
ktorý nemá

nádej

na prežitie?

Úprimne,
nepália ťa
rozbité slová
na jazyku?

*Alebo aj úprimnosť
je pre teba
ihla v kope sena?*

Povedz...

Alebo
radšej mlč.

Ďalšie lámanie,
by ma zlomilo.

sveter po tebe

Vnímam tikot hodín
vo mne,
Opäť tu nie si,
že sa ešte čudujem.
Vieš že,
keď ma páli
chlad jesenných večerov
znovu
obliekam si tvoj starý vyťahany
sveter,
má pridlhé rukávy.

Škriabe ma.

Možno preto,
že sa hnevám,
že sa bojím,
že ťa ne...

...mám rada.

Ale tvoja blízkosť
i diaľka
ma trhá ako búrka
nočnú oblohu.